

- Kort personligt budskap

Varför ställer svensk sjukvård inte upp när det finns hjälp att få?

## NY BEHANDLING I USA

Juni 1992 blev jag stelopererad av en läkare vid ortopedien i Falun, operationen gjorde mig mycket sämre och jag blev därefter tvungen att gå på smärtstillande mediciner för ca 20 000 kr/år. Jag anmälde läkaren.

När hittar en svensk läkare i Omaha, USA, som lovar att hjälpa oss att få tillbaka rörligheten och minska smärtorna. Jag begär att få hjälp med denna operationskostnad, totalt 35 000 kr. Jag skriver till ansvariga på landstinget. Idag cirka fyra månader senare har jag ännu inte fått svar av landstingsledningen.

Dr Åke Nyström i USA har till och med erbjudit sina tjänster till ortopedien i Falun. Jag var villig att genomföra operationen här med Dr Nyström om ortopedien i Falun var villig att ställa upp, med det gick inte heller. Varför fick jag inte denna hjälp?

Jag åkte ändå till USA för att opereras och är nyss hemkommen och nu med stor rörlighet och näst intill smärtfri, utan behov av smärtmediciner, tack vare Dr Åke Nyström.

**När detta fungerar varför ställer svensk sjukvård inte upp?**

**Detta är min historia:**

**Förundersökningar:**

**FALUN:** Vid förundersökningen den 25 maj 1992 i Falun skulle jag få träffa läkaren som skulle göra ryggoperationen. När jag kommer dit finns inget ledigt undersökningsrum utan läkaren kommer med röntgenbilderna ut i samlingsrummet där en del övriga patienter befinner sig som ligger på avdelningen.

Han sätter upp plåtarna på en glasvägg och visar mig utbuktningen i halsryggen. Han förklarar att han går in och plockar bort utbuktningen och stelopererar genom att sätta dit ben från höften, samt att jag efter detta var tvungen att gå med halskrage i fyra månader. Detta var i stort sett mitt möte med läkaren innan operationen 1992.

**OMAHA:** Den 10 juni 2003 sitter jag utanför entrén vid Nebraska University Hospital i Omaha. Dr Åke Nyström ringer och undrar hur jag mår. Han möter mig vid entrén och tar mig därefter till ett undersökningsrum där jag går genom en ordentlig undersökning tillsammans med en till av personalen. Efter undersökningen går vi till Dr Nyströms kontor där vi diskuterar operationsdagar och går igenom hur operationen går till. Dessutom så får jag ett videoband som beskriver själva operationen. Därefter har vi daglig kontakt fram till operationsdagen den 19 juni.

### **Operation:**

**FALUN:** När jag sedan lades in den 1 juni 1992 så var det kaotiskt. Efter några timmar fick jag komma in på ett undersökningsrum. Fortfarande hade ingen sagt något om operationen eller vad som skulle ske. Det enda jag visste var vad läkaren hade sagt vid förundersökningen. Senare frågar jag en sjuksköterska om hon vet tiden för operation den 2 juni. Hon vet inget, men att när kvällspersonalen kommer så då skulle jag få besked. När de kommer frågar jag igen men de vet inte heller. När nattpersonalen kommer har de heller inga uppgifter om operationen.

När klockan blivit 23.30 går jag in i duschen. Klockan 06.40 operationsdagen kommer en sköterska in med andan i halsen och säger att jag står först i operationskön, att jag måste in i duschen och få sprutan före operationen. Det kändes som rena paniken.

**UNIVERSITY OF NEBRASKA:** Jag anmäler mig vid informationsdisken vid sjukhuset klockan 15.00. Strax därefter kommer två "gentlemans" och hämtar mig. De är trevliga och intresserade. Efter en kort promenad kommer vi fram till förberedelseavdelningen. Där blir jag mycket vänligt bemött av de personer som skall vara med mig före, under och efter ingreppet. Jag tror jag hälsade på och pratade med minst sju personer och alla informerade mig om vilken uppgift de hade. Sen var det dags åka in till själva operationssalen.

### **Uppvaknandet:**

**FALUN:** När jag vaknar upp på intensivvården på Falu lasarett hade jag en viss smärta, men inte värre än vad jag levtt med i många år. När jag kommer upp på avdelningen senare möts jag av personalen som säger att det finns ingen anledning till att försöka spela Allan och hjälte genom att ta för lite smärtstillande. Jag blev lite förgrymmade och sa att detta var första gången jag hade riktig kontakt med sjukvården och låg inne, samt att jag har ingen erfarenhet hur sådant här går till, och att den smärtan jag hade vid uppvaknandet inte var ett dugg värre än den jag levtt med fram till idag.

**NEBRASKA:** Personalen frågar hur jag mår, undrar om jag behöver något. Om jag vill ha mera smärtstillande så är det bara att säga till så hjälper de till. Jag kan även denna gång säga

att den smärta man hade vid uppvaknandet inte var värre än den jag levt med tidigare. Ni såg att jag skrev **VAR** för nu var den gamla smärtan borta.

Detta måste vara en effektivare sjukvård som också kostar mindre i sjukvårdskostnader och mediciner i längden. Därför undrar jag igen:

**Varför ställer inte svensk sjukvård upp??**

**Håkan Tangen**

**Leksand sommaren 2003**

--

Hälsningar Håkan

Håkan Tangen  
Lokgattu 14, 79333 LEKSAND  
Telefon: 070-368 92 17

--

Hälsningar Håkan

Håkan Tangen  
Lokgattu 14, 79333 LEKSAND  
Telefon: 070-368 92 17